

ПРОЛЕТАРИЙ

В полунощ пред заключени двери
аз стоя непризван, непознат,
и в ржцете ми гневно трепери
сждбоносният яростен млат.

В беломраморни охолни зали
лжкатушат светлинни вжлни, —
несмутени от робски печали,
веселят се мъже и жени.

Пиршеството на празник разблуден
увенчано е с мрачен разкош,
и всечасно през блесжка чуден
се оглежда настржхнала нощ.

А, надмогнал студената бездна
и вжлните на кжрвав потоп,
аз повдигам десница жлезна
и велик сжм, защото бех роб.

През години на черна нерадост
вжзмжжах и обжарих гжрди;
в знамената на моята младост
мждростта на теглата ми бди.

Разбунтуван кат луда стихия,
ще разбия заключений вход,
с тжржеството на властен Месия
ще руша и сжздавам живот.

А в зори, сред вжзторжени песни,
ще протегна аз груби ржце,
и високо, високо ще блесне,
светлината на нежно сжрце.

